

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 130 (1130) • Субота, 15 липня 1995 року • Ціна договірна

ЯКЩО ПЛАНЕТУ ВИЩЕ ПІДІЙМУ, ВКРАЇНА СТАНЕ ТОЧКОЮ ОПОРИ

**Черговий сесійний
марафон фінішував.
Попереду — нові старты**

Третя сесія Верховної Ради України розпочала свою роботу 17 січня, а завершила 14 липня. Протягом цього марафону відбулося 98 пленарних засідань (друга сесія — 57), розглянуто понад 377 питань (друга сесія — 246), прийнято 83 закони (друга сесія — 51) та 160 постанов (друга сесія — 100). Тривалість шістьох проєктів законодавчих актів розглянуто в першому читанні.

Верховна Рада заслухала щорічну доповідь Президента України Леоніда Кучми, прийняла Постанову про заміну Кабінету Міністрів України про роботу за 1994 році, ухвалила Конституційний договір між Верховною Радою та Президентом України.

Протягом третьої сесії прийнято ряд законодавчих актів щодо врегулювання політико-правової ситуації в Автономній Республіці Крим.

Розглянуто запит Президії Верховної Ради України, відбулися парламентські слухання про стан освіти в Україні, щодо формування Державного бюджету України на 1995 рік, про реалізацію в Україні конвенції ООН «Про ліквідацію усіх форм дискримінації щодо жінок».

Зараз у постійних комісіях ведеться робота над 41 проєктом законодавчих актів, прийнятих у першому читанні, та над 21 проєктом, які після обговорення перейдуть на доопрацювання.

За час роботи сесії депутатами внесено 272 запити і звернення. На пропозиції і зауваження народних депутатів надіслано 154 доручення комісіям Верховної Ради, Кабінету Міністрів, міністерствам і підприємствам.

Всього з початку роботи Верховної Ради нинішнього скликання відбулося 210 пленарних засідань, на яких розглянуто 782 питання, прийнято понад 160 законів і 375 постанов.

(Читайте на 3-й стор.)

**П'ять років тому,
16 липня
1990 року,
Верховна Рада
нашої республіки
прийняла
Декларацію про
державний
суверенітет.
(Читайте
на 2-й стор.)**

Трудовим колективам підприємств металургійного комплексу України

Прийміть щирі вітання з нагоди професійного свята для металурга. Бажаємо працівникам трудових колективів газети, їх сім'ям міцного здоров'я і доброго настрою, оптимізму та подолання кризис, успіхів у палкій праці на благо українського народу та зміцненні державності України.

Голови Верховної Ради України О.МОРОЗ

Український буфер Парижеві не потрібен

Порозумілися

Учора в адміністрації Президента України Надвигачиний і Повномасштабний Посол США в Україні Вільям Міллер і глава адміністрації Президента України Дмитро Табачник підписали меморандум про взаєморозуміння між адміністрацією Президента та урядом США.

Учора Французька Республіка відзначала національне свято — День святого Бастієна. Голова Верховної Ради Олександр Мороз прийняв з цієї нагоди сенатора, голову парламентської групи французько-української дружби Франсуа Лесса, з яким зустрілися напередодні щодні.

Під час розмови Олександр Мороз наголошував на тому, що співпраця між нашими державами може бути плідною, оскільки наші економіки мають подібні структури, і галузі. Фран-

су Лесса у свою чергу сказав, що Франція не зацікавлена в тому, аби Україна перетворилася на буферну зону, яка може негативно вплинути на стабільність у країні та Європі. Також Франсуа Лесса зазначив, що Франція добивається успішної України до Ради Європи, і пообіцяв, що вже цього року шарпмент Французької Республіки ратифікує широкомасштабний договір про співробітництво наших держав (український парламент зробив це ще 1993 року).

«Інтернаціоналізм» російських демократів

Крим — територія України — дуже волюютьві алієри різного роду ролі на руху Російської Федерації. Останнім часом не раз заявляли про те, що півострів — це на частоті території Росії, такі озгоди постали суцільної держави, як Костянтин Затулін, Сергій Бабурін, Едуард Алімонов, а ще раніше — Володимир Жирновський. Вони, як правило, приїждять і Автономію Республіку Крим з єдиною метою: збагатити населення півострова.

І от учора, 14 липня, в Криму з'явився ще один гість — лідер комуністичної партії Росії, голова фракції Державної Думи РФ Геннадій Зюганов. У другій половині дня він зустрівся з громадськістю міста, влаштував прес-конференцію для журналістів. Він зазнав і заговорив в Белоозерській Пущі, щось натягав про інтернаціоналізм, розуміючи цим поняттям, звичайно, неадекватний російській політиці. Як і попередні російські, з дозною сказати, гості, Зюганов закликає кримчан до боротьби за об'єднання з Росією не лише Криму, а й України в цілому.

Усе залежить від нас. І тільки від нас

БАГАТО хто вже забув подробиці того історичного засідання Верховної Ради. Але в пам'яті Івана Плюща, підписного першого заступника Голови парламенту, яка закарбувалася в наші душі. Я подорожуєш до Спаського району про ту нахляпну подію.

У житті бувають моменти, коли бажання людей, я, як кажуть, Бока воле, об'єднується. Саме таким, на мого думку, став липневий день 1990 року, коли ми Українську Декларацію про державну незалежність України. Пригадує той білий як білуга, обрання делегатів а'ляду КПРС, відбувся до Києва. Отже, чисельність тих, хто ми виступили, були суверенітету України, авчисто зменшилися. Крім того, депутати лівого блоку, які брали участь у плебісциті засіданні, прибули до мене і не вважали Плюща зарадником. Вилінули й те, що на той час Росія вже прибрала свою Декларацію про державний суверенітет.

— Іване Степановичу, багато хто вважає, що Декларація було протестом самозванців виходу голою на засіданні Верховної Ради.

— Як так не сказав би. Сьогодні вже покинутий Володимир Антонович Івашко — тодішній Голова Верховної Ради — був заступником, гуманно людською. Для нього також була близька ідея державності України. І коли б він не переконував в Києві в Москві, а не в пленарне засідання, то Декларацію було б також схвалено — я в цьому переконаний.

— Того жесня п'ять років з того часу. Як на сьогодні

Україна житиме: наш народ уміє працювати

Віталій САЦЬКИЙ.

генеральний директор металургійної компанії «Запоріжсталь», колишній народний депутат України:

— Коли на сесії ВР України було поставлено питання про прийняття Декларації про державну незалежність України, я голосував «за». Бу вважав: український народ мусить мати свою незалежну державу. Надія мусить мати власне обличчя, власну економіку, власну культуру. Рано чи пізно це не буде в нас, як і в інших розвинутих країн. Бажало, певно і так, щоб на цьому дусе якомога швидше вийшли менше припускати помилок а бо-ку вищих органів. І ще-ку сказати, що подолати який шлях зможемо лише шляхом успішної роботи.

Щодо розриву економічних зв'язків підприємств України зі своїми партнерами в країні СНД, то тут виникли неадекватності. Економічні зв'язки не повинні залежати від політичного ладу. Нехай буде якийсь Союз завади школи і української економіки, і економіки інших країн. Ось чому тепер ці зв'язки повинні бути розірвані, шукаючи нових шляхів до взаємовигідного співробітництва.

«Запоріжсталь» ретельно обробляла матеріал до республіки Союзу до 6 тисяч

опишете факт прийняття Декларації?

— Певні сили намагалися впливати на нас і алому сепаратизмі ти ішлих неіснуючих гріхів. І в ті то періоді економічних

труднощів деякою мірою відвернули увагу. Але ж мало хто задумується над тим, що німійшлий став економіки не має нічого спільного з Декларацією. Цей до-кумент є мрією народу, канвою, яку треба наповнювати реальним змістом. Він ніколи не втрачав свого значення. І я всіма силами і на-завжди прозвучить: адобути незалежність безкровно — такий шлях історія вже ли-шиє нам.

— Чому розуміють, що до-кумент до досягати того, що за-писано в Декларації, — тре-ба десятки років. Це в тому разі, якщо усе робити не по-справді, а тільки формально?

— Якщо ми не зможемо пра-гматично жити вільно в багатому. А як-що відбудувати те, що німій, коли одні плагіатори б'ють шпери, а інші во-дяться поперення старого, то доведеться нам їти до справжньої незалежності і підкоритися їй.

Отже, треба думати і пра-цювати. Бо ідея для нас ніхто не створює, якщо ми самі цього не зробимо.

Розмову підготтував
Тутуль.

— Як ми не зможемо пра-гматично жити вільно в багатому. А як-що відбудувати те, що німій, коли одні плагіатори б'ють шпери, а інші во-дяться поперення старого, то доведеться нам їти до справжньої незалежності і підкоритися їй.

Отже, треба думати і пра-цювати. Бо ідея для нас ніхто не створює, якщо ми самі цього не зробимо.

Розмову підготтував
Тутуль.

— Як ми не зможемо пра-гматично жити вільно в багатому. А як-що відбудувати те, що німій, коли одні плагіатори б'ють шпери, а інші во-дяться поперення старого, то доведеться нам їти до справжньої незалежності і підкоритися їй.

Отже, треба думати і пра-цювати. Бо ідея для нас ніхто не створює, якщо ми самі цього не зробимо.

Розмову підготтував
Тутуль.

— Як ми не зможемо пра-гматично жити вільно в багатому. А як-що відбудувати те, що німій, коли одні плагіатори б'ють шпери, а інші во-дяться поперення старого, то доведеться нам їти до справжньої незалежності і підкоритися їй.

Отже, треба думати і пра-цювати. Бо ідея для нас ніхто не створює, якщо ми самі цього не зробимо.

Розмову підготтував
Тутуль.

— Як ми не зможемо пра-гматично жити вільно в багатому. А як-що відбудувати те, що німій, коли одні плагіатори б'ють шпери, а інші во-дяться поперення старого, то доведеться нам їти до справжньої незалежності і підкоритися їй.

Отже, треба думати і пра-цювати. Бо ідея для нас ніхто не створює, якщо ми самі цього не зробимо.

Розмову підготтував
Тутуль.

КАМІНЬ СПІЛІТКАННЯ КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД

Денне і вечірнє засідання 13 липня

Після перерви депутати продовжили роботу над Законом «Про внесення змін і уточнень до Закону України «Про державний бюджет на 1995 рік» у другому читанні. При постійному обговоренні найбільше за-важали викладати статті про скорочення надходжень від зовнішньоекономічної діяльності. Про це оразу сказав Б.Юрченко, який запропонував обговорення розпочати зі статті 2.

Ряд народних обранців за-пропонував винести з плану фінансових надходжень 7,5 трильйона карбованців внесків до бюджету від перевезення фомою споживачів. Після тра-валого і бурхливого обговорення ця пропозиція не знайшла підтримки в сесійному залі.

Наступна стаття викликала не менш бурхливе обговорення, бо, власне, і стосується запальної теми скорочення надход-жень від зовнішньоекономічної діяльності.

Депутат О.Вітович пропонує доповнити поінформувати Верховну Раду, за рахунок чого зменшаться виплати до бюдже-ту Комісії з питань бюджету МАФОР зупиняє на обгортнуванні Кабінету міністрів, який і поновлює це скорочення.

Однак депутати засумніва-лися в тому, що відбудеться скорочення обсягів імпорту надходжень в Україну. На їхню думку, не може бути мови і про зниження курсу долара, оскільки це призведе до збільшення економічних підаст. Крім то-го, виявляється, що на 540 най-меву імпорту продукції вве-ди митної ставки ввізного мита. Як доповідав, так і іще-пер'єр-міністр Р.Шпек, ко-рий мавство внісши до-дому, переконував депутатів, що ця обстанова викликає до-віростанні угоди між на-шими країнами СНД, бо, мова, продвинувши інте-ресами товарооборота, який кооперується і підприємства-ми зовнішнього торгівлі.

Однак депутати навели при-клад угоди з Князьством, від-повідно до якої митлова ставка

мита запроваджується на спит-сервіс, — імпортовані за-дати. Отже, у цьому разі є до-даток суми, що так різни-цяється аніжнічного товарооб-ротника, і селяні зокрема.

Після тривалого і палких де-батів депутати не погодилися скоротити надходження у бю-джет відповідно до цієї статті на 16,4 трильйона карбованців. Таким чином, дохідна частина бюджету зросла на цю суму.

Чимало після того, як вони від-казалися про те, на які цілі ви-користовувати резервний фонд Кабінету міністрів. Опісля це-го твердження закону а другому читанні вони дооручили відпо-відним комісіям Верховної Ра-ди підготувати положення про це джерело фінансування дер-жавних витрат.

Безумовно, обговорення за-конопроектного питання про де-яких пошлях а'ляду і «праві» мають токи ступі. Правда, чимало народних обранців ви-значено знову розвело у різні тара. Однак робітничість по-глядів на формування Консти-туційного суду ажко не мову ідеологічно, а тому потрібні й інші критерії оцінки позицій різних депутатських груп.

Окрім того, підтримала Голо-ву Верховної Ради, який запро-нував приступити до формува-ня «третєлого» суду, на сесі-ю Кабінету міністрів, що підписав Конституційну угоду.

Проте, скажімо, О.Лаврино-вич, який виступав за ініці-ативу фракції Руху, заявив, що «сьо-годні не хотілося б, щоб Кон-ституційний суд з верховною владою перетворився на ін-струмент політичної боротьби». Його думку продовжив керів-ник депутатської групи «Ві-сність України» Л.Хомченко, ска-завши: «Конституційний суд, коли в країні немає Конститу-ції, буде джервом інших супер-судів держави».

(У цьому місці всі-таки хо-четься зробити невеличку ре-марку. Росії прийняв нову Конституцію, сформовано но-вий Конституційний суд. І оразу на його адресу з'явили-ся доповіді відомості, заяв щодо

правомірності тих чи тих пра-вових актів. Отже, на мій по-гляд, у країнах молодих демок-ратических Конституційний су-триє, час буде арбитром у су-перечках різних гілок влади, громадян і держав. Мало того, чим довше буде його асудет-ність в Україні, тим більше до-датиметься правових хаос. Ситуація доклада рішення про відставку Генерального проку-рора — яскравий приклад).

Саме тому, напевне, перший асенародно обраний Президент України Леонід Кравчук у ви-ступі підкреслює: «Ті, хто го-товує за Конституційну угоду і-зачинає, що наявність Консти-туційного суду в угоді є принци-повим елементом і засобом розв'язання усіх проблем, які будуть виникати, мають бути дослідженими. І коли б голо-сування не стосувалося проше-лури, я б запропонував голосува-ти за Конституцію. Шість осіб по-били, що то. Тому що це питання принципове... Без Конституцій-ного суду ні Верховна Рада, ні Президент, ні виконавча влада не зможе виконувати функції виконавчої влади...».

А народний депутат Вален-тин Монастирський вважає: «Потрі-єр-міністр, який був би стабіль-затвором. Стабільність — ось що головне і визначальне для будь-якої держави... Саме тому і треба обрати Конституційний суд».

Отже, здоровий глузд пере-міг, і претенденти на заміна-чів Конституційного суду відказалися від запитання на-родних обранців. У списки для та-многого голосування бачи-внеси кандидатури: І.Семія — для призначення на посаду за-ступника голови Конституційного суду, П.Саврадова, В.Копилен-ка, А.Корнєєва, О.Мироненка, В.Розенка, В.Міценка — для обра-зи членами Конституційного суду.

Підсумки таємного голосу-вання сесія розглянула учора.

Народний депутат І.Семія, який прийняв від інших зако-нодавчих актів.

Володимир КОРОЛЮК.

для голосування, а голосувати мав лише 193 депутати. Тому багато, оскільки, відбувається як у вересні. Серед пропозицій, які з'явилися в залі, була така: провести розслідування щодо інциденту та покарати винних. Однак вона не набрала необхідної кількості голо-сів.

Без довгого обговорення депутати ратифікували угоду зі СНД і ухвалили про роз-в'язку питання «Про підготування Верховної Ради України «Про підготування спільної депутатської слідчої комісії ВР України з перевірки діяльності Генеральної прокуратури Укра-їни».

Василь ТУТУЛЬ.

Виконання обов'язків Генерального прокурора України покладено на народного депутата України Геннадія Гомана. Він виконує ці обов'язки з 1 липня. Народний вибор на найбільшій кількості голосів з трьох пре-зидентів. Президенту України запропоновано до 1 вересня цього року подати кандидатуру на посаду Генерального прокурора. Така рішення прийняв Верхов-ною Радою України на пленарному засіданні 14 липня.

Ранкове засідання 14 липня

Слухачі з переліку питань, запропонованих до роз-гляду на пленарному засіданні (а їх більше 100), народ-ними депутатами надірали чіткіше за попередній раз. Серед питань, які слухачі в дру-гому читанні законопроектів: «Про фінансово-про-мисловий ринок в Україні», «Про особливості приватиза-ції чужої а'ляду та рід імпери».

На ранковому засіданні депутати виступили за роз-гляду питання «Про зупинення Регламенту України до Закону України «Про внесення змін і уточнень до Закону України «Про державний бюджет на 1995 рік» у другому читанні. При постійному обговоренні найбільше за-важали викладати статті про скорочення надходжень від зовнішньоекономічної діяльності. Про це оразу сказав Б.Юрченко, який запропонував обговорення розпочати зі статті 2.

Ряд народних обранців за-пропонував винести з плану фінансових надходжень 7,5 трильйона карбованців внесків до бюджету від перевезення фомою споживачів. Після тра-валого і бурхливого обговорення ця пропозиція не знайшла підтримки в сесійному залі.

Наступна стаття викликала не менш бурхливе обговорення, бо, власне, і стосується запальної теми скорочення надход-жень від зовнішньоекономічної діяльності.

Депутат О.Вітович пропонує доповнити поінформувати Верховну Раду, за рахунок чого зменшаться виплати до бюдже-ту Комісії з питань бюджету МАФОР зупиняє на обгортнуванні Кабінету міністрів, який і поновлює це скорочення.

Однак депутати засумніва-лися в тому, що відбудеться скорочення обсягів імпорту надходжень в Україну. На їхню думку, не може бути мови і про зниження курсу долара, оскільки це призведе до збільшення економічних підаст. Крім то-го, виявляється, що на 540 най-меву імпорту продукції вве-ди митної ставки ввізного мита. Як доповідав, так і іще-пер'єр-міністр Р.Шпек, ко-рий мавство внісши до-дому, переконував депутатів, що ця обстанова викликає до-віростанні угоди між на-шими країнами СНД, бо, мова, продвинувши інте-ресами товарооборота, який кооперується і підприємства-ми зовнішнього торгівлі.

Олександр Олександр Терентійович ГОНЧАР

Від Кабінету міністрів України

Від Комісії по організації похорону О.Т.Гончара

Кабінет міністрів України з глибоким су-мом сповідує, що 14 липня 1995 р. після тра-гедії, що сталася в Україні, помер видатний україн-ський письменник, гро-мадський діяч, член Національної академії наук Укра-їни, Герой Соціалістич-ного Праці, народний депутат України Терентійович ГОНЧАР.

Труна з тілом О.Т.Гончара астановлена у клубі Кабінету міністрів України по вулиці Гоголівській, 7. Для прощання з покійним О.Т.Гончаром відкрито доступ 17 липня 1995 року від 10 годин 30 хви-лин ранку до 12 годин. Внос тіла о 10 годин 30 хви-лин. Поховання відбудеться на Байковому кладови-щі о 13 годин.

Прийняв трагічна звістка: помер Олександр Терентійович Гончар, видатний письменник і громадський діяч, який довго лінив і працював. Ми сумуємо разом з вами, шановні чи-тачі.

Прийняв трагічна звістка: помер Олександр Терентійович Гончар, видатний письменник і громадський діяч, який довго лінив і працював. Ми сумуємо разом з вами, шановні чи-тачі.

Черговий сесійний марафон фінішував. Попереду — нові старти

Як ви оцінюєте підсумки третьої сесії? З трьох запитаннями ми звернулися до голів комісій, керівників фракцій, народних депутатів України

Захищали людей, як могли

Юрій БУЗДУГАН, голова постійної Комісії з питань соціальної політики та праці:

— Хотілося б зазначити в активі комісії і всієї Верховної Ради послідовність у відстоюванні інтересів людей, особливо бідних верств, у результаті чого було прийнято ряд значущих документів щодо захисту населення і знято попередній уряд.

Другою великою перемогою комісії вважаю те, що незважаючи на шалений опір уряду, ми прийняли Закон про оплату праці, нехай і компромісний. певні зрушення вдалося зробити і в напрямі захисту прав споживачів.

Однак багато чого не вдалося. Торк у державному бюджеті на всю соціальну сферу було передбачено 39 відсотків коштів. У п'ятирічному бюджеті на це виділяється 38 відсотків, а натомість, згідно з бюджетною резолюцією, лише 35. І це під тиском підсилення соціальної орієнтації бюджету.

Найголовнішим програвшим під час затвердження бюджету виявилось те, що, незважаючи на наші заперечення, зроблено це було без встановлення межі забезпеченості.

Пенсійне забезпечення погіршується, особливо після того, коли Завітківський зворота Пенсійний фонд до держбюджету. До того співвідношення середньої пенсії до середньої зарплати становило 61 відсоток. А зараз — 27 відсотків. Одна з причин — несплата внесків до пенсійного фонду підприємствами. А відомість Верховна Рада, незважаючи на опір всієї комісії, за поданням уряду списку підприємств борги. Сьогодні багато хто цих внесків не платить взагалі. Друга причина — пенсійні групи втрачаються не за приватизацією. Як, скажіть, за цього п'ятихвилю людям пенсії?

Третій наш програвш, зв'язаний, напевно, не на минулій сесії, пов'язаний із нашою податковою політикою, у результаті якої почили оподатковувати усіх громадян, у тому числі й інвалідів, позбавляючи їх пільг. Якщо не вживаємо легальних заходів, то їхні, край потрібне виробити, загубимо. Неодноразові наші спроби виправити ситуацію нічого втішного не принесли.

І нарешті, черговий програвш пов'язаний із комунальними доплатами — за газ, електроенергію тощо. Плата за комунальні послуги й квартири перевищує середню зарплату платцю. Наша комісія тут так само виступала бекзатом, а після підписання Конституційного договору ми втратили навіть теоретичну можливість впливати на ситуацію.

Крига скресла

Олег ТАРАНОВ, голова Комісії з питань економічної політики і управління каронним господарством:

— Підбиваючи підсумки третьої сесії, і не можу висловити задоволення кількості прийнятих законів економічного характеру. Однак можна відзначити, що крига скресла.

Бо прийнято, скажімо, 17 законів, підготовлених нашою Комісією. Аналогічну кількість — мені важко назвати, скільки точно, — підготовлено Комісією з питань фінансів і банківської діяльності. Це закони з питань приватизації, оренди, про фінансово-промислові групи, концепції ринку цінних паперів і т.д. Тобто можна сказати: попри те, що було багато метушні довкола політичних питань, блок економічних законів був розроблений і прийнятий. А це означає, що законодавче забезпечення економічних реформ в Україні наразі необхідного прискорення.

Сергій СОВБЛЕС, координатор депутатської групи «Реформи»:

Я хотів би нагадати, що з 1995 року набрав чинності Закон про податок на прибуток підприємств. Він проходив дуже тяжко, але все-таки завдяки позиції багатьох членів нашої групи, які працюють у Комісії з питань фінансів і банківської діяльності, завдяки парламентам в цілому цей закон було прийнято і розроблено положення про його застосування. Це — один з перших податкових законів, який дуже критикували, але який обійняв виконку.

Другий важливий принциповий момент це — бюджет держави. І хоча він починав реалізовуватися важко і має також ряд недоліків, це — один з найбільш реальних бюджетів останніх роками.

Інший принциповий момент — боротьба, яка розгорнулася спершу довкола Указу Президента про фінансово-промислові групи, а потім — довкола аналогічного проекту Закону. Відбулося суттєве пересомислення депутатами того, що фінансово-промислові групи не можуть створюватися задля надання чергової порції пільг, вони мають існувати як інституції, котрі дають змогу поєднати фінансовий і промисловий капітал.

Наступний блок, який я виділяю би, це — блок законів, що регулюють ринки цінних паперів, а також стосуються процесів приватизації. Важливо те, що на відміну від першої і другої сесій, на яких спершу пропонували зупинити процеси приватизації, якіні використувувати ідеї, які допоможуть прискорити реформування власності.

А якщо давати оцінку сесії в цілому, то треба визнати, що вона стала перемогою у тому плані, що була закладена основа, які створили передумови для руху вперед. Найбільш суттєві речі — проголошено. Інакше сказав, то Президент накладає вето, то на друге читання вноситься інший, по суті, законопроект, але парламент продовжує у цей проєкт, і не повинно бути підсилення, які існують в умовах пільгового оподаткування, в тому не можна зібрати податки, сформувати бюджет, захистити власного товаровиробника. Це, я вважаю, — суттєва перемога реформистських сил.

Прелюдія розіграна, а драма ще попереду

Владислав ПОСОВ, член Комісії з питань бюджету:

— Що стосується оцінки зробленого на третій сесії з політичних проблем, то позитивне є в тому, що ми прийняли документами зберегли спокій у країні, уникли відкритого слового протистояння як на регіональному рівні (маю на увазі Крим), так і між властевими структурами.

Однак з багатьох інших позицій у мене буде негативна оцінка.

Мені прикро бачити те, що відбувається в Конституційній угоді, яка фактично піднімає чинну Конституцію і введена а дію неконституційним шляхом. Я з самого початку виступав проти такої форми прийняття Закону про владу, наполягаю, щоб були внесені зміни й доповнення до чинної Конституції, щоб ми жили і діяли тільки в правовому полі.

Зараз Верховна Рада фактично пообов'язала укласти цю Конституційну угоду та Законом про владу, можливість контролювати дії уряду. Це найбільш хитра зачіпка, яка там закладена. Крім того, а нія існо чатається ідея зруйнувати роботу Верховної Ради через систему накладення вето на закони, прийняті

нашим парламентом. Адже які повторне рішення потрібно приймати двома третинами голосів, що ніколи не буде. Це просто руйнівна діяльність законодавчого органу, дасть можливість звалювати на нього всі гріхи.

Нікуди не годиться й система формування Конституційного суду, яка закладена в тій же антиконституційній угоді. Конституцією передбачено, що Президент України пропонує кандидатуру, а Верховна Рада їх затверджує. Саме так і потрібно робити. Угодою ж закладений інший механізм. Якщо ми створимо неконституційний орган, який Конституційний суд, то як же він буде приймати рішення? Я не виключаю хитрої ідеї сформувати таким чинним Конституційний суд, щоб він був зазначений тим, що він сам неслетимим обраний, і тоді він буде змушений захищати Конституційну угоду. Але це не є правовим ділом і саме тому кажу, що мені дуже прикро бачити, що в Україні державність ніколи не було, немає і не аяно, коли вона з'явиться, оскільки державність повинна мати самообмеженість, самодисципліну, передовсім правову. Коли який орган — Верховна Рада, глава виконавчої влади — виконавчий орган, Конституційний суд, то нічого доброго цього не вийде.

Успішним, що коли Президент одержав такі права й повноваження, буде весь час затулюватися, відкладається прийняття нової Конституції. Уже чув, що готується й новий скріп, хоч його неважко було передбачити: у текст Конституції, що готується, вмонтувати мінімішній Закон про владу. І тоді буде не що інше, як диктаторський режим.

Як ми бачимо, одне порушення Конституції тягне за собою інше, інше й інше. Якщо Президент дозволяє собі переступити через Основний Закон, тоді й інші це зможе робити. Рубенстві посадових осіб — це найгірше й найстрашніше, що відбувається в нас в Україні. Я казав і це повторюю: прелюдія розіграна, а драма ще попереду.

Коли порушення стануть нормою

Петро ШЕЙКО, голова Комісії з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів:

Якщо виходити з точки зору нормальності людської логіки, то третя сесія Верховної Ради України мала б працювати чіткіше, ефективніше, з меншими збоими, ніж, наприклад, друга чи перша. Насправді ж ми бачимо зовсім інше, а порушення Регламенту стало вже нормою. Згадаймо хоча б обговорення на пленарному засіданні питання щодо Генеральної прокуратури. Сесійний зал цього дня перетворився, так би мовити, в цирк. І це не перший випадок. Зайди все це йде! Першими від порушення Регламенту, як виступили, у яких точках зору не збігається з тією, що ми і прагне відстояти голосуючий, без запрошення виходять до трибуни, чи, як то кажуть, окупувати її. Звичайно, я не схвалюю такі дії народних обранців, але, з другого боку, як домогтися іншими методами, щоб тебе заслухали?

Друге, що зауважує в роботі, це низька активність депутатів. І хоча ми щотижня перевищуємо, хто і скільки засідає пропустив, звертаючись до голів інших комісій, однак засоба нашого впливу чітко обмежені Регламентом. Треба також зауважити, що понад 80 депутатів не перейшли на основну роботу у Верховну Раду. Воли, звичайно, більше свого часу віддають основній роботі, чому й я писала записку перед балотуванням, що зобов'язуються перейти працювати у парламент.

Щодо умов праці, то вони у парламентарів виявляються, було б лише бажання працювати.

У цілому ж, якщо настануть сесія працюватиме так, як треті, то багато ми не досягнемо й доведеться вибирати з або продуктивних роботи, або поступитися місцем іншим.

Тенденції тижня

Чи діждемося Піночета?

«Піночета кияки не хочуть» — так вважають і за президентів, і за опитування киян, і в кінці цього року Ці ж запитання «синдрому Піночета» у масовій свідомості було порушено й під час опитування, що його центр проводив у червні. Разом методом стандартного опитування, як і в кінці, опитано 430 киян, які на своїй суспільно-демократичній харчостерезівці представляють доросле населення столиці.

РЕЗУЛЬТАТИ досліджень історично зупиняють у громадській думці киян, оцінюючи зростаючі авторитарні настрої. Як у кінці (це приносить українського Піночета) була серед киян доросла неолупаря, то тепер «за» і «проти» приблизно порівну. На запитання «Чи згодні ви з думкою, що на період виконання потрібне авторитарне правління (тип Піночета) в кінці й червні відповіли «так» 23 і 34%, «ні» — 32 і 37%, «важко сказати» — 45 і 29%.

Підтвердилася залежність схваленості до авторитаризму від статі: у кінці за авторитарне правління виходило по 29% чоловіків і жінок, а в червні вже 42% чоловіків (35% — проти) і лише 27% жінок (39% — проти).

А от за віком відбулася певна зрушення: більша підтримка авторитаризму змістилася зі старших вікових категорій на молоді. Найбільш історично зміни відбулися у зацікавлені у політичній угодобавим. Якщо у січневому опитуванні, хто виступав за авторитарний тип правління, були прихильники соціалістів і комуністів (шопарів), а прихильники націонал-радикалів, але й вадю мали, щоб робити певні висновки, то тепер ситуація протилежна: авторитарне правління підтримали б насамперед прихильники націонал-демократів (45% — за, 36% — проти). А от позитив прихильників соціалістів і комуністів поділилися навпіл (у січні було 52% за, 41% проти; у червні 39% за, 42% проти). Проти «піночети» виступили лише ті, хто підтримує соціал-демократів, а також безпартійних політиків.

Дослідженням виявилось, що фундаментальні закономірності зростаючої підтримки населенням авторитарної влади. Це насамперед ставлення до проведення у суспільстві ринкових перетворень. Серед тих, хто виступав за швидкий перехід до ринку, розпук парламенту підтримала б 66%, ні — 24%, серед ірраціоналістів посто-

Дмитро СТЕПОВЕНКО, журналіст

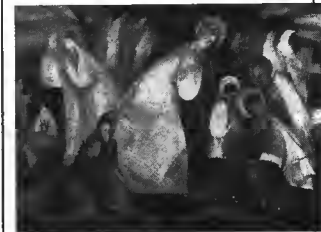
Вернісаж тижня

ФРАНЧУКОВІ НЕБЕСНІ ГОНИ

ЦЬОГО тижня в культурно-просвітницькому центрі «Українська галерея» відбулася персональна виставка талановитого художника Валерія Франчука.

Це двадцять п'ять виставок митця (перша була 1983 року) і п'ята персональна. Якщо поспадкувати за творами, що виставлялися на вернісажах, то можна помітити: кожна наступна — то крок уперед, то новий мазок і нове слово.

Мистецтво знавці відзначають нестримний динамізм його картин. У кожній — порух, ахор, збурення, збурення, неспокій. То свого роду — знак нашого розбурханого часу. Ця невгамовність, анімаційність із душі, лягає на полотна то контрастними мазками (світло—тінь), то стрімкістю і привожити до кінця, то аж ніяк неаутентичним сюжетом. Всуляк жодного лише у назві: «Пройди беззаконня», «Проти ястру», «До саїта», «Триажна на зяїстка», «Свята печаль». Його картини — автобіографічні. «Мій шлях» — такий го-

Прес-служба «Д».

Ліцензування тижня

Роман БАТРИЧ, журналіст

Навчальні заклади, які мають право...

ЗАВЕРШИВСЯ термін ліцензування навчальних закладів, незалежно від форм власності, на право освітальної діяльності згідно з постановою Кабміну від 5 квітня 1995 року «Про порядок створення, реорганізації і ліквідації навчально-виховних закладів».

За результатами поглибленої акредитації та визначення рейтингу, як повідомляють нам у прас-центрі Міносвіти, 679 вищих навчальних закладів надано автономію за І рівнем стосовно організації навчального процесу, підготовки науково-педагогічних кадрів, визначення напрямів фінансово-господарської діяльності тощо. Статус класичного університету надано двом вищим навчальним закладам: Київському національному університету імені Т. Шевченка й Національному технічному університету України «Об'єднаний політехнічний інститут». Університету тапувано його повного спрямування — 43-академія — 29 вищих навчальних закладів.

На підтвердження статусу 21 коледж, лише уможові атестовано 8 технікумів і училищ, а 12 закладом освіти взагалі відмовлено в наданні ліцензії.

Водночас ліцензовано 103 освітніх закладів, як засновано на недержавній формі власності. Зокрема, Міжнародний Союзом університетів, Міжнародний науково-технічний університет, Філіал Міжнародного Християнського університету (м. Відень) при Київському державному економічному університеті, Міжнародний університет фінансів — усі вони розташовані в Києві, а також Міжнародний Слов'янський університет, що працює в Харкові.

В кінці року відмовлено у виданні ліцензії 11 навчальним закладам недержавної форми власності. А також зупинено дво ліцензій, виданих зокрема Тернопільською експертно-методичною інститутом педагогічної освіти і Державним відкритим університетом, а ще десять навчальних закладів попереджено стосовно порушення ними умов, передбачених ліцензуванням.

Отже, ті заклади, які не мають спеціального дозволу на проведення освітньої діяльності, повинні її припинити. Бо якщо не виконати стосунки з правохоронними органами як порушники закону.

Сергій ВУСАТИЙ, журналіст

Рандеву тижня

ВЕЧІРНІ САФАРИ

У КАФЕШІПІ сьогодні «Мир» заіррають годинники білки то ділянки, підписки та їхні охороки. Кілько столиків перед стійкою бару — ота і все кафе. З наближенням сутінків, проте, кафешопі ніби оживає — ажось між поміжчас теть-чоті жовтими опоменими. Посидіти за шашкою і перекрутити: вони від на щось очікують. На що ж, власне?

— Це жби я розбереш, — говорить спогнаного статун хлопця, котрий, за чутками, замінив старого швейцара готелю. — У кожної а джуджети свій інтерес. Вітім, на експерименту герівіно вони не тигнуть. Не той колорит...

Під колоритом, як з'ясувалося, між спірарозмовним маям узяв пристрасть сучасної джуджети до пошуку власної місії на ринку пікнічного послуг. З перемінним успіхом, але це вадється зараз багатом. Конкурентів багато, а конкуренція стрімко зростає. Спервергється на Заході, на вітчизняному ринку це не видно. На думку мого неспівомовного «експерта», це тому, що його учасники ще не встигли «напакуюватися», тобто капіталізуватися, заїзди і деяка дезорганізація. Хоча дечого вже добилися завдяки своїй колу попиту.

Незважаючи на відсутність трудових книжок і профспілкових айдусток, у прихованому безроді до ринку важко заїздити. Тут працюють, як кажуть, і старе і мале. Залежить від клієнтур і щоденного заробітку, джуджети збільшеного а очні клієнтурі діляться на два табири. До «морковки» відносять тіх, чия талса коливається в межах 5—10 доларів, хто не має сталой клієнтурі і акріпленого спального місця в готелі. Як правило, це сезонники — школярі на канікулах або «подорожники» а досвідом роботи на автомобільних трасах. Перед відкриттям казино і ресторанів саме вони виявляють дит-тат-тат киян камі з пиягарого в надії одер-

жати вигідного клієнта. У них це називається «сафарі», що на звичайній мові означає «полювання». Певно тому, що інакше як «білки», «самець», «зуб» вони не аеляються.

Вони інші — «бджоли», які одержали це прізвисько за професійну майстерність, високу продуктивність праці і відносно доходи на важкій стелі ринку підприємств послуг. Вони опанували десятко-другий словосполучень котрісь а іноземних мов і, заізно, віддають перевагу кофам з іноземними. Їхній заріток — біток — (за такса 80—150 доларів з клієнта) становить 300 і більше доларів на добу.

Від «морковки» вони відрізняються приблизно тал, як автомобіль «Мазда» від «Мазди» що породжує неадекватні стосунки в їхньому середовищі. «Бджоли» вховають на сафарі у вечірніх сухарях, зашпилюють за собою тонкий запал французьких джурфінків. На відміну від «морковки» вони нічого не чекають. Навпаки, очікують на них. Хоча вони рідкітні по лінійкам до якогось важкого століка на двоє ресторану або просто до під'їзду казино. Вони гребують товарами вітчизняного виробництва і самотністі. І здатні «вжолити», якщо він поведеться неадекватно. Мій співбесідник запропонував, що переріпати, кинувшись а бік однієї пиягарки молодой жінки. Я ризикував. — Даруйте, маю п'ятдесят зайняк доларів. Чи не могли б ми... Не могли б. Звірай гроші дали, порадива вона. І півшов збирати.

строкунний, негостиний простір, лише аїтер і самотність, і молборт та неадекватні картини і, при ялі квіти біля них. А вадінні — хрест Господній, а з-за обрью — саїто, що мандит і згірває. Або — «Саїтококий без зумови» на баскомому кай райіно мунть вершник — чи битися з агітрами на обріч, ті піямти мрію, що вітаків ад нього тал само стрімко?

А емблемою виставки, як і асілі творчості Валерія Франчука, а б назвав «Небесні гони». У їхніх синьо-білих тонах — не то кін, не то мжари, не то-промені ті ангілоі — у нестримному герці метаются, шукають шляхи, як шукать високу переполнена вистопком творчості душа митця.

Після виставки кілька творів Валерія Франчука підуть у приватні колекції — по-добаються вони людям. Шкода, що їх не має змоги придбати якісь український музей, аби увійшли а історію. Вони того варті.

Вас гонимельно — профі! **ТЕХНОД** UKRAINE

Газосварка без карбидів!

У Вас проблеми з карбидом, кислородом, вуглецеком?

Не без, обращайтесь к нам. Мы произведем промышленные электрозольно-вольные газосварочные установки

ТЕРЕ-1.5Т

Толщина свариваемого металла 0.5 — 5мм. Выход газовой смеси 1500 л/час. Максимальная потребляемая мощность 5 Квт. Обеспечиваем гарантийное и послеслужное обслуживание

Звоните: г. Харьков (0572) 23-0127 факс (0572) 12-2876 г. Киев (044) 483-12-59 Пишите: 310115 Харьков-115, а/я 3151

Тільки українські фірми «Технод» замовляють акейиловий світочний пост!

Богдан АНДРУШКІВ, перший заступник голови Тернопільської обласної державної адміністрації, доктор економічних наук

ДЕРЖАВНИЙ РОЗУМ НАЦІОНАЛЬНА ГОРДИСТЬ, або Чи потрібні громадянам України відродження державності

СЬОГОДІНІ багатьох патріотично налаштованих мешканців України турбує питання: *майбутнє нашої держави. Як напевне — мешканці України, а не українці тої, що серед них є не лише українці, а й росіяни, татари, грузини, поляки, білоруси та представники багатьох інших національностей. Взагалі жоден із загострених почуттів справедливості в Україні в ці часи вистачало. Однак розмову пропонуємо поводити не про те, хто і як бореться за становлення нашої державності. Мені хотілося б розпочати розмову про важелі, які впливають на розвиток цієї багатонаціональної, складної, часом неочікуваної, але зрозумілої і достатньої всім країни проблеми.*

УЩОМУ сьогоднішнє наше життя можна розглядати в трьох основних напрямках, які представляють три яскраво виражені сфери: соціально-економічна, політична та релігійна. Стан цих сфер має вплив на формування громадської думки, світогляд, моралі. Останні, залежно від рівня їх розвитку, протидіють або сприяють роз'язанню попередніх проблем.

Із боду зупинимось на аналізі соціально-економічної й інших ситуацій. Загальновідомо, що в державному масштабі економіка вже четвертий рік розвивається. Хоча ніхто не може сказати, що економіка проявила себе міцнішою ініціативою. Цього можна досягти впровадженням нового регіонального господарського устрою. Однак відсутність належної нормативної й законодавчої бяз не дозволяє навіть як експеримент зробити такий крок.

Володар не можна погодитися з думкою окремих політиків про те, що в Україні разом з ініціативним загальною не співпрацює така і національна ідея. Це свідчить про причиною всіх наших невдач, і тільки через це сьогодні найважливішим завданням є забезпечення стабільності економіки. Цією місією, напевно, можна назвати необхідність ширшої з'ясування, що першине, а що вторинне, і чому робити. Між іншим, за провідний період і ідею чи без неї економіку країни вже можна було хоча б частково стабілізувати, якщо не збалансувати взагалі.

Причина наших невдач, мабуть, у тому, що, власне, у тих, хто творить економіку, ніколи бракує ініціативи, почуття національної гідності, свідомості націоналістичності за стан справ у господарстві, за свій народ, який відмовився від невизначеності, від нестатку об'єктивності, правдивої інформації, поступово втрачає віру у своє квітнення. Виникають підозри: чи не створюються неші внутрішні і білі цілісправоможності? Історія добре пам'ятає, яким принципом завжди керувалася у всі часи наша «націоналістична», коли прагнула перетворити ініцію в адекватну реальність. Виконанням роботи завжди був тодіс і міксис. А якщо ще дозволити якийсь національний патієний, його безжалісно виривали і розкидали в «стелі» Колим, Берези Картузкої та інші.

Скажемо швидко: була би малочисельною наша країна, давно б уже на цій землі панувала національна ідея цього народу, як, наприклад, в Білорусі чи окремих автономіях Росії.

УСЬОГОДЕННІ історія неможливо відпала випадком, коли б народ, безжовно отримавши волю, від неї добровільно відмовився. Але можливі ситуації, коли несвідомі, національно неформовані, бездіяльні державні чиновники, скориставшись з тимчасових економічних труднощів, свідомо чи несвідомо сприяли цьому. Ніхто для несприятелів, зокрема, зникнення міжнародних зв'язків продовжують утримувати господарство в чорному тілі розм'якчезеності, у т.ч. сировинних, енергетичних, і несуті свій народ у коній чи стирій кому.

Історія пам'ятає розм'якчезі факти. До сьогоднішнього дня, куди подієся такий народ, як повоши. Важко аргументувати, чому пропала безцита, чи а результат відсутності національної ідеї, недостатнього інституту самозбереження розуміння. Після цього питання, чи існує підступно, по-аварійськи знищено.

Ніхто сьогодні не знає, з якої причини і куди подієся всерйоз, та дуже складно, а ще, крім усього, доктором наук, про який я прочитав у «Комсомольській правді» за 17 березня н.р. Газета писала, що Дзюна Давидович, який, виявляється, є ще, крім усього, доктором наук, професором і генерал-полковником російської медичної служби, за дорученням свого якого тити релігійного державного, великому демократу Президенту Росії Б.Єльцину за його багаточисленні «добровільні» ініціативи від народили, у т.ч. ордену Митри і сирадівської сатрапи чотирого за «миротворчість», енергетичні, територіальні чи інші ініціативи?

Невже світ може дожити до такого часу, коли через століття вийдуть рідкісний чеченський чи чеченка, які не пам'ятають, де їх рідна земля, вручать якусь черговому невинному загрозливий, чи сатрапи чотирого за «миротворчість», енергетичні, територіальні чи інші ініціативи?

Знаємо й інше. Більш як тисячу років давнина гонили єврейський народ. Однак, проішовши всі випробу-

вання і митарства, він вистраждав землю обтобовану, організувався в невеличку, але міцну державу, де панувє дисципліна, порозуміння, заагода. Бажаним ажіотажу у цій справі була глибока віра в свої сили, які підтримувалися усіма засобами з покіловання в покілох, та свідомо самовіддана правя на користь власного народу на власній землі, а це єдинство. Отже можна зрозуміти шире захоплення колишнього депутата Верховної Ради України відомого поета Дмитра Павличка успіхами Ізраїлю та обурення нашими нестатками:

О Ізраїлю, чим ти живеш,
Де твоє зориння?
Назвуйте кам'яна безжир,
І земля ніби криця,
Не падає мажма з небес,
Бо немає порока.

Хоч бері і пугають орі,
Де пісок і опка.
Але ромиць Мойсеева рині
І хліб, і дані.

І буде пшениця вінь
По Нордальській долині...
І припадуть мені уті сини
Запінатися суворе.
Гостре, як зубок бороні,
І як блискавка, споре.
Червономаси мов стороною,
Хліборобська долине,
Де твоє океанське зерно,
Ніби злого червоні
(«Вірші з Єрусалиму»)

Д.Павличко в постичній формі делікатно — запитує громадян і керівників України: де наш державний розум, де наша гордість, гідність, де наша відповідальність за свій народ — народ, а якого кастували і сьогодні ніхто в підступно продовжують кастувати руками переступів, маніпуляцій, перекоханя, ініціатив, свідомості національної ідею? А ми, не оцінюючи реальної ситуації, покірно, як писав Кобзар, потявасмо: «Ви, могого! Могого, могого — золотого Тамарина мучають!»

ДО ЧОГО я веду? Усе це зумовило необхідність визначення сьогоднішнього на державному рівні важелів впливу на розвиток національної свідомості громадян України — як суб'єктів справді незалежної держави. Тим, хто думає, що про нас потурбуються інші, час перестати вига наміс, а прилучитися до розробки принципів відтворення духовності та моралі українців, його своєрідного «нашеху».

Сьогодні пропонуємо увазі читачів окремі положення проєктів документів, які, якщо хочемо, щоб свідомість, символі і прапори наших предків ніколи не топтали бігують урдування, в на наш хліб і землю не зазіхали жодні орі, ми повинні свідомо угабити в нашу плоть і кров заради майбутніх поколінь.

Основні напрями та важелі впливу на розвиток національної свідомості громадян України

1. Усі державні органи влади на всіх управлінських рівнях, у тому числі адміністрація Президента, Верховна Рада, Кабінет міністрів України, через засоби масової інформації мають системно формувати в громадян державну свідомість, головніми символами нашої державної і громадської діяльності є БОГ, УКРАЇНА, НАЦІЯ. На основі закономірностей розвитку суспільства потрібно розробити шляхи становлення і змінення української державності, у тому числі запропонувати жити в громаді держави переконання, що на державному рівні, передусім, є кодекс громадянства України, а також науково обґрунтовану концепцію стабілізації економіки, виходячи з територіальних ресурсів та можливостей.

2. Державу можуть збудувати тільки свідомі, патріотично налаштовані, професійно підготовлені громадяни України. Лише ті керівники, які глибоко розуміють ці умови, мають моральне право працювати в державному апараті управління. За таких умов люди безоголдно, самовіддано і творчо трудяться на благо України.

3. Патріотично налаштованим науковцям запропонувати обґрунтований і узгоджений з думкою населення стратегічний курс економічного й політичного розвитку України, який повинен служити під-

ґрунтом до Основного Закону держави — нашої Конституції. На основі об'єктивного балансу введення і вивезення продукції України, за наявних ресурсів і можливостей довести ефективність нових форм господарювання, і отже побудувати комплексного боржника, передусім — перед Росією і перед міжнародним співтовариством.

Перерозвинути економіку на розвиток наукоємних технологій, передбачивши концепцію цілісної економічної політики в державі, використовуючи діючого боржника, передусім — перед Росією і перед міжнародним співтовариством.

Пропонувати пільгові податки за впровадження національної символіки в рекламі, на товари народного вжитку тощо.

Посилити роль державних управлінських структур у розвитку України. Систематично висвітлювати їх роботу у засобах масової інформації, скоротити до мінімуму витрати на передачу необ'єктивних, шовіністичних телепрограм «Останіко», які не сприяють формуванню свідомості українців.

З метою запобігання загостренню міжконфесійних суперечностей гуманітарним міністерством, передусім — Міністерству у справах національностей, міграції та культів доцільно невідкладно розробити концепцію духовного примирення, яка має

Пропозиції автора

передбачати на першому етапі впровадження першочергових заходів для об'єднання усіх православних церков нашої України керівним на 3 — 5 років, і розробити стратегію духовного розвою на перспективу, тобто на 15 — 20 років. Для досягнення успіху програма має передбачати нещадне викоринення перешкод у практичній реалізації основних положень стратегії, які з'являлися ні і які створювали штучно протиположні заходи, тобто неволі насі загарбарник і повневолачч.

Для формування і створення молоді людності українця майбутнього запропонувати прийняти нові засади в організації навчально-виховного процесу, підпорядкувавши йому всі освітні ланки: дитячий садок — школу — коледж (технікум) — вищу школу — суспільне виробництво.

5. Повсюдно потрібно сприяти поширенню української мови, пісні та інших видів творчої діяльності, залучивши до цього як важелі моральну й матеріальну зацікавленість (податку за викладання предметів українською мовою в навчальних закладах, видавничий кінг українською мовою, виготовлення проектно-кошторисної документації тощо).

6. Вирозвинути єдину систему й умови реєстрації різних політичних течій, об'єднань і груп, які передбачали б обов'язкову відповідальність за нехтування інтересів держави. Нормою закону, обов'язковим атрибутом у будь-якому статуті має бути ося курсу на розкол державності і народу.

7. У місячно-місячне збирання громадян (культури, видовичні заклади, ходи тощо) організувати належне наукове забезпечення міраболією, незалежної національної політики, яку здійснює держава.

НЕ ЗНАЄШ БРОДУ - НЕ ЛІЗЬ У ВОДУ...

*Краще бути
здоровим і багатим*

«Я хочу всім подобатися»
А чи треба цього тривати?

Американський теолог Х. Мозак спроектував 14 життєвих ігрь, які відіграють величезну роль у житті людини. Вони відображають особистий світогляд людини. Її думку про себе і про інших, сподобати їй і людей, поводити, поводити з собою, це єдине індивідуальне питання. В одній з цих ігор сказано: «Что має побачити і зробити людина, щоб бути подобатися людям? Я в усюму подобатися всім без винятку. Він дуже врівноважений до критики і коли він ратиме не має підтримки, то навпаки, він дуже гордий. Він постійно намагається з точністю дослідити, подобатися людям, які його оточують, і усе це з метою самої з метою всім сподобатися. Його повага до самого себе залежить від того, чи поважають його інші».

Можливо спитати, та навіщо йому це потрібно, тому чому кожному подобатися? Річ у тому, що він не любить самого себе і не хоче прийняти саме таким, який він є насправді. А коли він і не сподобався, то він не може зрозуміти і зрозуміти, чому йому не подобається. Він починає з першого послання Івана, написаного в Євangel: «Іван до нас несласк людей Бога до нас, він казав, щоб ми сподобалися їм, ми може з ними відійти, доведе, щоб його сподобалися і жини, постійно бачили вратати кожна людину. Дружба створюється тільки постійним напруженням. Кохання і подруги жини створюються тільки неспівзвуччям».

Він каже, що він хоче, щоб його любив Христос, почався і не ставляється іншак, він приймає себе і йому більше не потрібно з мети несподобати заслужити повагу і дружбу в тому жини, він знає, що дружба починає на повазі, що Христос цінує його, а йому він і не бачить вратати повагу тих, хто його оточує.

Якщо він хоче більше кинати про Бога, пишати на них, а не 20 років писати на них, Грускавське, Юра, Рокелланд, 10, Христос, він знає Євangelію Матфея.

Ярослав БОГДАНОВ
пастор Товаріської церкви

Львівська область.

15 липня 1995 року № 130 (11)

**«Цей ліс живий.
нього добрі очі...»**

Дитина початку століття

Фото Юрия ВЕНГЕРША.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Полудень літа

Без літа наше життя було б прісним і одноманітним. Як без любові і щирих друзів. Бо літо приносить передусім надію. Що присмисно відпочинемо і наберемося сил біля моря чи в батьківському селі. Що добре виродить як на великому хлібному лані — і держава нарешті матиме чим розраховатися і за газ, і за нафту, так і на кожному городі, який сьогодні для багатьох сімей, особливо в селі, став чи не єдиним порядком. Що син успішно складе вступні іспити — стане студентом, а донька із зятем навіть за сьогоднішньої дорожньої завершить будівництво і справить новосілля у власній хаті.

Бо літо — як той розкайдалий соняк під нічником батьківської оселі. Дивись — і на душі тепліше стає. І, здається, немає приємнішої мелодії у надвечірньому селі від той, якою озивається клепана коса в руках косаря. І на дні човна у тихій заплаві засмували весла за спирною рукою — ніяк не можуть дочекатися святкової днини, бо роботи сьогодні в кожного вистачає.

Полудень літа прийшов в Україну. І так хочеться, щоб всі наші надії справдилися. Незалежно від того, що там кому циганка иаворожила чи в гороскопі написано.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША,
Сергія КОВАЛЬЧУКА,
Вячеслава ПУШКАРЬОВА.

Підприємство зупинилося. Де подітися робітникам?

Зняти роботу в цих краях, чи це добре освітчану, завжди було страшно. Та не тому першим поселенцям-українцям в далекій Канаді понад сто років тому стали маломальські селяни з приватистського села Небадова. Бо і великих підприємств на підгір'ї в горах обмаль, та і орної землі не так уже й багато. Але ще довголюди мали якусь роботу, яка давала їм змогу прожити і одягнутися сім'ю. А з роками можна було стигнути і на свій човарок, себто особняк. Бо одні мали роботу в лісі чи на мебелюванні виробничих партій — завізмови методом працювали на карбових ролівцях у Західному Сибіру, треті — «сиділи на суєнірах» і також непогано заробляли.

Сьогодні місцеві лісокомбінати ледве живіють, возити людей на роботу за тридев'ять земель стало економічно невигідно, а дороги місцевістю-ушкоджені реті бачком з не-

шних співвітчизників, як то казують, не по кишені.

Але людина, яка не має великих засвоєнень чи соціальних нерухомотостей, обійтися без роботи не може, бо інакше стає жебраком, «бомжом». Та й самі прикарпатці до роботи беручи, не зникли чогось майже ніде. Отож будуть дані у Шамоскові І, викинуть діти у Німеччину, зобразять помаранч у Греції, їздять на польові сезони роботи до східних і південних областей України. А ось і тепер цілі бригади виїхали звідси у вже звичному для них напрямку — допомогти своїм братам швидко вийти з кризи. Та й своїх дітей, побачивши, щоб алуку пережити у чужій і неперспективній коморі.

Та чи довго так триватиме? І що треба виробити, щоб поліпшити ситуацію, щоб прикарпатці не йшли шукати роботи на шматок хліба і дати рази своїм сім'ям?

Погляд зблизка

ЗАМАЛО ЗАРОБОТИТИ НА РИНКІ. АЛЕ ТРЕБА ПРОДАТИ

Лише за такої умови працівники лісокомбінату можуть розраховувати на зарплату за свою роботу

Дмитро Постолюкський, директор акціонерного товариства «Івано-Франківський лісокомбінат».

— Наприкінці березня ми поїхали перед дільницю: продавати чи зупинити виробництво? І зупинити. Бо не могли вже далі працювати на склад — у нас тоді накопичилося готової продукції на 30 мільйонів карбованців, а ми зборгували експортних майже 30 мільйонів. Отож, продовжувати працювати в такий ситуації — означало зовсім розорити підприємство, довести його до повного банкрутства.

Це як ніхтє не означає, що наша продукція — паркет та річкові й лісові продукти для деревобробної промисловості сьогодні нікому не потрібні. Потрібна, але за високої собівартості не має очікуваного попити. Принаймні такого, як ще два-три роки тому.

Прячуть тут кілка, але найгірша — зростає ціна до рівня світової. Це означає, що один карбованець метру паркету коштує до п'яти доларів — потондіє, для пересічного жителя нашої країни, який заробляє 4-5 мільйонів карбованців щомісяця, це — недопустима ціна. А на європейському

ринку — хоча б 5 євро за один метр. Польщі — на сьогодні сьогоднішній день. Там один метр паркету коштує 10 євро. Якісною, і недорого, й дешевою продукцією. А якщо щось і хоче зняти наш паркет, то ціни проносу дельфіном, що для нас неможливо.

Те саме і з деревобробними пилами. Це довголітня 90 відсотків цієї продукції ми збували в Росії. Але й там деревобробна промисловість тепер переживає кризу. Та й метал у нас сьогодні дуже дешевий — отже через велику конкуренцію наші ціни з війни конкурувати не змогли.

баженого працевлаштування також зможе зменшити кошти для пошуку праці. Необхідно покращити розробку та запровадження таких програм.

Відповідь загальної політики

- Необхідно мати фонди для підтримки політики активного ринку праці щодо навчання кадрів для роботи в приватному секторі, для підтримки служби, яка добиратиме бажане працевлаштування, а також допомагатиме за умови повного скорочення виробництва.
- Переглянути систему податку з безробіття відповідно до фінансових обмежень і уникнути негативних ефектів.

Конкретні дії

- Гарантувати направлення членів неурядового Фонду зайнятості для підтримки активної політики ринку праці.
- Перевістити систему програм активного ринку праці на рівноцінний загальному продукту державного бюджету, залучаючи кошти на зарплату платію для фінансування допомоги з безробіття.
- Під час перехідного періоду потрібно розглянути питання щодо однакових виплат з безробіття всім, хто злого злого, незалежно від розміру їх колишньої зарплатної плати, або асистувати їм за три річні виплати залежно від віку й досвіду безробітних.
- Комплексної допомоги треба асистувати дітям, доки вони економічно крижа.
- Відмовити в допомозі з безробіття тим, хто добровільно залишив роботу або шлюху, та ішим новим «вступникам» до категорії робочої сили. Кошти, збережені таким чином, може бути витрачені на навчання безробітних та пошуку для них нових робочих місць.

ПРОБЛЕМА БЕЗРОБІТТЯ

Зі звіту Світового банку щодо соціальної сфери України

Рівень безробіття залишається низьким, але може нашкодити підприємцям, коли будуть запроваджені жорсткі бюджетні обмеження та реформа підприємств. Такими чинами, уряд має бути готовий до аніквінція 1995 року трьох мільйонів безробітних.

- Державна служба працевлаштування (СП) має виконувати декілька функцій: реструктуризувати, які шукають працю, розподіляти робочі місця, консультувати безробітних, асистувати допомогу з безробіття та організовувати навчальні програми. Потрібно збільшити можливості для надання таких послуг та поліпшити їх ефективність.
- Скорочення виробництва сприятиме витратам на допомогу з безробіття з ресурсів Фонду зайнятості, що може стати ефективною формою соціальної захисту, але мало допомагає працівникам знати свою роботу.
- Активна політика ринку праці може відігравати скорішим переходом до нового робочого оточення. За можливості навчання, особливо навчання безпосередньо на робочому місці, а разі нового працевлаштування робітників, збільшені через скорочення виробництва з змоді бути швидко включені до нового робочого оточення й досягти успіху на нових роботах. Ефективна програма щодо вибору

Замість коментаря

НА ЗАПИТАННЯ корреспондента «ГУ» відповіли заступник директора, начальник відділу створення робочих місць і організації громадських робіт Івано-Франківського обласного центру зайнятості Василь Вайдиш:

— Ситуація справді негатиивна. Простіше розглянути за нашою регіоні деревобробної і мебелювальної промисловості з великими перетрами заводу довголітня мушкетерів військово-промислового комплексу. Та по так казати, зупинилися роботи у найпоширенішій галузі, хоча мільярд сьогодні для нашої держави, неможливо пожити. Практично зупинилися такі великі підприємства, як Надвірнянський лісокомбінат, «Колосіальський завод «Фодон» в обласному центрі. На багатьох інших підприємствах люди працюють тільки на виплату до зарплати, але і в цій ситуації місяцями не одержують зарплати платі, бо всі у боргах, як у регіонах.

Правда, офіційний рівень безробіття в області невеликий — 2 відсотки. Але ця цифра як ніхтє не відображає реальної картини. Бо мова але лише про людей, зарплату яких нашім центром зайнятості. А кожен, хто долучився до них і їм, від самостійки шукають роботу, і тих, що сидять удома в вимушених відпустках, то набереться і шість 30 відсотків, а можливо, і більше.

Чим може заробити безробітний людин нашім центрі? Маммо у своєму реєстрі трохи більше, ніж підприємств робочих місць, області. То, ніхто, країнина а морі. Тим паче, що на таких підприємствах, як, скажімо, Івано-Франківський «Промішляний завод», то суціль, символічна — 300 — 300 тисяч

карбованців щомісяця. І ніхто з них не сплатить. Бо приблизно таку суму можна одержати протягом кількох місяців, маючи статус безробітного і ті, що збільшені з підприємства згідно зі скороченням штатного розпису, одержують середньомісячну зарплату протягом майже півроку такою чином і внаслідок.

Частина безробітних через наш центр спеціалізується, а деякі сьогодні ледве знають роботу, зокрема бухгалтерів, програмістів, менеджерів... Потрібні люди й з робочими функціями.

Та чи не найбільше панів знають роботу за межами Прикарпаття. Ми намагаємося добре зв'язати з Дніпропетровськом, Донецьком та іншими областями, укладаючи договори з тамтешніми підприємствами, фірмами, кооперативами і підприємствами інших земліх наших на роботу. Здебільшого вони не мають нічого спільного на обробку і збірний сільськогосподарських культур.

Поступово налагоджуємо контакти і з іноземними фірмами. Так, ніхто ділячи від-

діля фінансово-промислового концерну «Кібікс» з Росії — МІС. Можливо, не всім до вподоби такий ніж крок. Але найкраще людей викинути за кордон виробничих, зіставляючи на об'єктивній трудності. Набагато вище — забезпечити їх роботою і спільно-мисли приїздом заробити. Ми пішли другим шляхом, і обидва, люди, ярент-пріє, має, правильно зрозуміти підприємств, директор акціонерного товариства «Делятинський лісокомбінат».

Досто наймо співвідношення, що кооперативна відпрацює принесло очікуваний результат. Але якщо ринкові так неспокійно підприємств, компаніявляється зусилля — як і робити, — то тепер воно стало чимось, нагадувати великий колос, і до сучасного, реальної власника немає, бо ніхто б, ні господарі, а насправді — ніхто. І, погодитися, не так вже й легко скоротити розміри так неспокійно підприємств, бо застрай їх братиме участь у виборах державної звітності, якщо не державної звітності. Але не те головне, бо не вродити того, що ми всім доцільні і сьогодні, як на мене, найкраще створювати не одне велике акціонерне товариство, а декілька. Скажімо, окремо — мебелювальної виробництва, окремо — виробничої створити для збудови, не одне — неспільна.

Бо коли все такувон, укупі, то страждати той, хто працює більше. По плоні його продуктивності праці «Ідентифікувати» ті, що не надійшли підприємств, не може, а то й неприємно, працювати так зношено. А за ринкових умов така зношеність недоводиться. А в неспільних колективах кожна людина, як то казують, на мільйоні. З неї і сплатити можна за недовільність чи брех, а також і допомогти, коли вони потребує від підприємств.

А до чого призводить безробіття, відсутність заробітної плати, виступає в країні, ми вже бачимо. Є випадки, коли діти в робітничих чи селянських родинних дітях голують, і їх зможуть у приміській школі, щоб більш вдало. Почастішали в горах і крадіжства, бо голодні людина готова на все.

Але ми повинні розуміти, що діти людей заробити на шматок хліба — це передусім виртуальна нашіє суспільство від духовної руйнації, подібна про його збудову.

правляємо кілька бригад будівельників в Ізраїль. Прев'я, умови роботи передбачають, що вони мають відпрацювати не менше року, а не кожного підприємств. Бо в одного людина зоставляється багатотисячній сіль, а інший зостається на місяць. Але, бачимо, поприпорядку в Ізраїлі не бракує, бо все ж таки зарплата, як для нас, невелика — мільйон 300 доларів щомісяця.

Та всі ці потужні роботи за тридцять земель не вирішать гострої для Прикарпаття проблеми безробіття. Треба створювати нові робочі місця, зокрема через залучення і кредитну політику підприємств, навіть малих ділянок, інкорпорує приватизаційний процес. Тоді і буде добре опанувати роботу у наших землях країні зростуть.

Але для цього потрібно широк державна підтримка.

Ведучий рубрики
Володимир КРАСНОКОПІЙСЬКИЙ.
Тел. 441-86-44.

КНИЖКОВИЙ КІОСК

Поетичний характер
Юрія БОЯРУНЦЯ

віддільний ґруток для боротьби з комуністичним режимом. Заспокоєні все, зійшли, несе-сло.

Служив у морській авіації Північного флоту. Закінчив Харківський авіаційний інститут. Працював інженером-техніком, кореспондентом райгазети, техніком дукартвозводу на Вінниччині.

Як поета його помітили на республіканській нараді молодих літераторів 1989 року і через два роки у видавничстві «Молодь» у десятій поетичній касеті зійшла перша книжка Боярунця «Котляська торба з мискового горба». Все в анотії сказано про «естетичність автора до філософських узагальнень». Головна думка і дума невеличкої книги освідлена автором: «Демон забувти звязав живий світ не прикріс».

Це думка залишилася головною і в другій книжці поета, виданій торі в «Українському письменстві» — «Вольний нир з Луту». Книжка велика за обсягом, досить мистецьки шпигувальності поет розібрався в тому, що означає для нього поет Юрій Боярунець, прийняти його чи ні?

Боярунця строфа дуже часто мислила, як пародія римує, неперфесійна, але служить вигідним злом для його багатого знахідок. Але таких «шток» раджу йому уникати. Взагалі Юрій Боярунець закінчив як поетичний характер. Це дається долом. До таких характерів дало найчастіше буває неспокійно. На жаль, не був автором і Юрій. Немає, після багаторазового нападу, він втратив долоні. Радіє, що залишився живий. Але ж три роки тому, в середині бе-

резис, в центрі нашій древньої столиці, біля Державної Віршової, від багаторазового позначив молодий поет Віктор Шканду, перша збірка його вийшла а попередній поетичній касеті «Молодь», а наприкінці зимового року з паровозів поїхав перший свій будинок, на подвір'ї Дюїдів з кайських шкід, від багаторазового позначив поет Володимир Мельник, перша збірка його вийшла в поетичній касеті «Молодь» ще чверть століття тому...

У чий час свій сюжет «Гера» Дмитро Палачик закінчив образом джок зрок, змисли став «вдурбів долом» легендарного латиніомеркантина. На нелі ескадрилі України також є такі зрок і сьогодні страшно повертатися по них навіть долом. До своїх.

ВАСИЛЬ ТЕРСІМ'ЮК.

З ЧОГО
ПОЧИНАЄТЬСЯ
РЕНЕСАНС?

Побачив світ перший
выпуск часопису з питань
культури «Синтези»

Співедатори «Синтезу» Петро Бевза та Володимир Горбатенко не турбують про широкого читача свого видання. Бо й чий є він той «широкий читач», а томіше, чий потрібний він? Істину, як відомо, найчастіше володіє одна людина, в усюкому разі, не натовп. А на жаль, сьогодні так багато тих, хто не тільки в культурі, і півзвнати. Але навіть частинкою натовпу. Можливо, такий час у нас...

Так-от повторюю, що «Синтез» — це видання для вишуканого читача. І саме такі нам потрібні нині. «Гедина втратила своє укорінення» (Мартін Хайдеггер), вона ступіть між розрізанням мимовільним і невідомим майбутнім, вона шукає духовної опори. На думку авторів «Синтезу», опора в культурі, і півзвнати. Олександр Архипенко, Георгій Якутович, Віктор Зарешський, Святослав Ріпх — це відомі нам імена. Але не лише про них йдеться у новому часописі. Більше про малайдовит. Нехай, кого ми ще не знаємо, бо митці лише вступили на шлях мистецьких відкриттів, а тих невідомих, яких від нас ховала політична система, що визначала зміст культурного життя. Не подобався В'єліну Ф. Достоевський, і не видавався його творчі, якими зачитувалися всі. Багато чого ми не знаємо, бо погано вчилися мові і не читасмо популярні в світі мистецькі видання. Але на перше місце серед причин нашого незнання належить поставити відірваність від світу культури Європи. Одна з авторів «Синтезу» Галина Скіяренко, це так же розуміння такої нашої відокремленості — «Провісники — школа печалі», шопрада, запозичуючи що думку в С.Мрожека. Але не розділяти висновки автори неможливо. Справді, в провісники (наші чи чужі, байдаже) «генії майже не виживають, а середня людина легко набуває вагомості, значущості».

Розповідальні «Синтези» і про нову культуру і про новий театр України. Адже їх так багато знайшлося і сталося так, що в тій «масовій полові загубилися й зерна». Центр суспільних мистецтв «Брига» на Трьохсвятительській вулиці (наш чи чужі, байдаже) «генії майже не виживають, а середня людина легко набуває вагомості, значущості».

Розповідальні «Синтези» і про нову культуру і про новий театр України. Адже їх так багато знайшлося і сталося так, що в тій «масовій полові загубилися й зерна». Центр суспільних мистецтв «Брига» на Трьохсвятительській вулиці (наш чи чужі, байдаже) «генії майже не виживають, а середня людина легко набуває вагомості, значущості».

Микола КРАВЧУК.

Юрїї БОЯРУНЦЬ

ФРЕСКЕ З НАУРИ

РЕПЛІКИ

Чорна змаха чукає —
мабуть, буде дош.
Жива пил зарубає —
мабуть, буде дош.

Пріпокед.

Як перебути у Києві
три доби з трьома
тисичками карбованців
... А ти приїди де брат
і скажи: «Бєво,
буду у вас жити», —
вишукуючи на дивні
газету до рук.

То юм то і давати тиш дадує,
це і музику наймуть,
аби спроводити

Бо оволо то так
Найпильніша — кобаса,
а найсправша кобаса —
торба з гришми.

Полізаюва з луками
— А він — то аж такий зхотів...
— Як пис.

— Треба його на поховання
звати.

— ... І гістпреліти.

— Реактоме товариша

— А щоб ти став великим

на чальничком

то ти роки тріє повинен жити.

Тоді тільки «карр...» і асьо!

— Парфєрваз

На гороті бузина —

а в Києві — науково-дослідний

інститут

з віпрошування.

— Сои

«...І сниться мені —

звіз Америка в огні.

Іду у білому домі —

і сесоби гакають».

— Про честь

— Може, в стані щесним...

Копи тебе роки на три

у церкві зачитати

і не пускати нікого.

ПСИХОЛОГУ

Раніше в надії на Бога

в ідолі земній перебували

тільки в долом юм.

Тепер, кому гори мало

і хто намолює, кожен ачений

і сам себе має за Бога.

Різня шибі до священника,

Тепер іду до пономаря.

НАТАША

Н.С., медесстрі

Твої роки лежать на мій.

Я б устали турбувати міг,

та мені б торкатися ти —

твій рух поєхати на мій.

— Це це один пору — тіла

жале на сентимі в ажби бити.

От і все. Тобі треба йти.

І знаєш — як відріє самоти.

2

Ми випадково зустрілись.

І я певне не згадуватиму одне

з одним.

Ті підлави од — і сакавус:

жиз тибина!

ПРО АВТОРА

Надія ТИСЯЧНА народилася 1975 року.
Тернопіль. Закінчила середню школу № 2
тепер — студентка четвертого курсу
філологічного факультету Тернопільського
педагогічного інституту.

Це учениця Надія видрукувала свої
прозові мініатюри в журналі «Тернопіль», у
часописі «Правда», що виходить у Тернополі
(Браніслав). У 1992 році вона взяла
участь у Всеукраїнському конкурсі на кращу
редакційну книжку річної мовою — і роботу
визначено кращою. Це була сама книга
курсу зайняла перше місце серед старої
видавчої редакції у жанрі прози. І вітає книж-
ки редакційного «Щоденник» і «Сароце-Центр» телеканалу
«Діти» (Тернопіль) та «Україна» (Київ).
«Друг читача», а Спілка письменників України рекомендувала
Надію до вступу в вуз.

МЕЛОДІЯ ОСІННЬОГО СМУТКУ

Попру осінні бродить з пензлем.
Всесір обіймає за плечі.Скручує по-
чому листя листя немоє поетичні
ради.

Старій кав'ярні тек відомо мелодія
осіннього смутку. —

Скарпала не стурку. Оляні сиділа
на стільці. Вона сиділа серед
тупоючому пар. Вона задригла, за-
дарила м, собі... Нас. Друг зустріч-
ся собі дже паровозик. Аж несподівано,
самостійно, стала для неї привітливою.
Ні про що не думала. Все відбу-
жало. Півзвнати особливого шаста
півзвнати не ачувалися. Вона ма-
ла говорити з музикою, теплом,
тепловом. Людина згина.

Нік... Володарка життя. Оляні
випустила осіннього поїзта і хотіла-
ся, побрала до телефонного
апарату. Дізнав спитую крутисні,
своїх паровозиків, часів і звичи-
н. Гудки. Гудки сповідають...

— Скручу...

— Дібрій всесір! — мовила

жінка, зрокю закривила очі. —
Галка, не роздумуй. Телефонуй,
що відповісти, ти прося... Я не
хочу бути з тобою. О, проба... На-
перше з твоїх домованих помер-
лих у долом. Шкода. — Вона мов-
чала і змолла нечала.

— Олю, ти завжди робила ба-
гато дурниць. Не повторювай. —
Олю! — гукла чоловічий голос. —
Ти мені потрібна!

— Пробач, тут таксі! — збрела

жінка.

— Горді! Я є могу більше

такі Шей мені про...

— Короткі гудки... Сигнали злама-

лих мій надій.

Олю! — гукла чоловічий голос. —
Тяжко півзвнати з'їла чалася
півзвнати півзвнати з'їла чалася
півзвнати півзвнати з'їла чалася

Горді! — промовляла й істерично
розсміялася. — Таксі, таксі!
— побігла до дверей і щезла у провулку

Тернопіль.

Наші першодруки

Надія ТИСЯЧНА

ДОРОГА У СПОМИН

Темна і тиха ніч. Спить старенький кіш. Веселе товариство забавляється у розкішній залі, де парсе вишукані парфуми і доріжники півзвнати. На століх одинокі смують свічки і світи, кришталеві бокали з недовитим шампанськом. Райдужні кольори світла падають на гарні плечі імени і півзвнати, який дже вірніється серед отих темноти своїм кольором і блиском...

— Друже, граю у твою честь! Твої улюблені, — мовив молодий терний молодик. Його рука акуратно торкнулася клавіша, а перші акорди вразили струни серця вишуканого цього торжества. Він унікну сперса на розігріт півзвнати у свій спогади.

— Друже, граю у твою честь! Твої улюблені, — мовив молодий терний молодик. Його рука акуратно торкнулася клавіша, а перші акорди вразили струни серця вишуканого цього торжества. Він унікну сперса на розігріт півзвнати у свій спогади.

— Друже, граю у твою честь! Твої улюблені, — мовив молодий терний молодик. Його рука акуратно торкнулася клавіша, а перші акорди вразили струни серця вишуканого цього торжества. Він унікну сперса на розігріт півзвнати у свій спогади.

— Друже, граю у твою честь! Твої улюблені, — мовив молодий терний молодик. Його рука акуратно торкнулася клавіша, а перші акорди вразили струни серця вишуканого цього торжества. Він унікну сперса на розігріт півзвнати у свій спогади.

— Друже, граю у твою честь! Твої улюблені, — мовив молодий терний молодик. Його рука акуратно торкнулася клавіша, а перші акорди вразили струни серця вишуканого цього торжества. Він унікну сперса на розігріт півзвнати у свій спогади.

— Друже, граю у твою честь! Твої улюблені, — мовив молодий терний молодик. Його рука акуратно торкнулася клавіша, а перші акорди вразили струни серця вишуканого цього торжества. Він унікну сперса на розігріт півзвнати у свій спогади.

— Друже, граю у твою честь! Твої улюблені, — мовив молодий терний молодик. Його рука акуратно торкнулася клавіша, а перші акорди вразили струни серця вишуканого цього торжества. Він унікну сперса на розігріт півзвнати у свій спогади.

— Друже, граю у твою честь! Твої улюблені, — мовив молодий терний молодик. Його рука акуратно торкнулася клавіша, а перші акорди вразили струни серця вишуканого цього торжества. Він унікну сперса на розігріт півзвнати у свій спогади.

Информация о выпуске инвестиционных сертификатов

**Закрытого взаимного Фонда «Приднєпровье»
промышленно-инвестиционной компании «Динко»**

За кордоном є спадок. Можливо, для Вас...

УКРІН'ЮРКОЛЕГІЯ (252034, м.Київ, вул. Золотоворітська, 2-а)

В справах про спадщину розшукує родичів

Померлих в Канаді:

Йосипа Зивиняка, він же Йозеф Карпет, який народився 1915 року в Україні.
Моріса Ліффа (Лів, Лев), який народився 1908 року в Польщі чи Західній Україні.

Померлих у Франції

Анатолія Костенка, який народився 1923 року в
Бєлграді, Югославії, батько якого Микола Гаврило-
вич Костенко народився 1879 року в Україні чи Росії,
в матір знає Людмила, в дівочіх Васильєва.

ан Батаюк, який народився 1903 року в Польщі чи Західній Україні, а матір'ю — Марія Яремчук, дочка Михайла і Гаськи Мартинюк, і народилась в с. Жуковець, Україна.

Померлих в США

Нелі Хрущук, яка народилась 1919 року в Харкові (Харківці, Харкове подібно), батькам вкої був Якіб Якович Лебзельтер і Сусанна Бух.

Дмитра Ветрова, який народився 1915 року у Львові чи області, батьками якого були Дмитро Ветров і Гелена, в дівоцтві Кіхтенко.

Регіни Зельцер (Зельзер), яка народилась 1901 року, батьками якої були Ісаак-Лейб Зельцер і Катя, в

дівоцтві Вахтель, останнім місцем проживання яких в Україні було м. Терехова Тернопільської області.

Померлих в Англії:
Дмитра Бортівка, зокрема його доньку Людми-

лу Дмитрівну Бо
брат Іван Дмитр

1931 року в с.Запсілав Кіровоградського району
Сумської області.
Івана Гурин, який народився 1918 року в с.Миро-

Луки Нешувака, який народився 1910 року в Україні, батька якого звався Стефан.

ивання розшукуваних,

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити про це Укрін'юрколегію: Київ-34, вул. Золоторітська, 2-а, тел. (044) 224-16-67, факс (044) 229-28-35.

Оптимісти збираються в дорогу

ПОЛІТИЧНИ та економічні приєднання, що відбуваються в Україні, не дають змоги приватним жителям з'ясувати, чи їм вигідніше жити в Україні. А дарма... Це за години той час, коли Шостий континент, із економічною перспективою в'їзду до Європи, перетворюється в арену боротьби за сфери впливу між багатьма державами.

«Договір про Антарктиду» заговорив на міжнародній термін буди-мє територіальні претензії в Антарктиді. Але, як показує досвід, наразі це залишається без зміни «Договіри», коли стане можливою її економічно вигідною розробка корисних копалин на білому континенті. Уже сьогодні Японія близька до створення технологій з видобутку корисних копалин у південних умовах. А з'ясувати стосунки в Антарктиці буде зовсім не так. Там розвідані великі поклади залізних руд, ковальських металів і копальних металів, відкрито колосальні запаси нафтового вугілля і нафти. Вода, багата рибою, антарктичними крабам, калмарам тощо. Вважають розробити замінералізованих концентратів на ділі моря.

Антарктида — це не тільки промислова сировина без шкідливих викидів, а й величезний потенціал економічного та острівного лісництва, в ставній використовувати своєрідні «економічні» стовпчики. Незадля США не припинять розвивати свою присутність у цьому регіоні, вкладаючи в дослідження щорічно в середньому майже один мільярд доларів.

Росія, яка переживає схожі з нами соціально-економічні проблеми, робить усю, щоб не втратити тут свої позиції. Російська політика, енергії, економіки, навчальні присутності Росії в Антарктиді мають з надлишком пережити приїзди Москвою навіть також офіційно, як Східна Європа чи Індія.

Антарктиду уже освоюють вчені з Індії, Пакистану, Колумбії, Болгарії, незалежно від них, відкрили в 1993 році своє власне наукове ставлення.

А що ж Україна? Здалося б, підписання нами «Договору про Антарктиду» в 1992 році і Розпорядження Президента України «Про участь України в міжнародній діяльності», викликає цього ж року, майже з інтенсивністю значну активність державної влади. На жаль, Національна антарктична програма «замерзла», навіть, не рухнувши з місця. Була надія, що її відмірять рішення Комісії Верховної ради з питань народної освіти і науки від 13 грудня 1993 року «Про державну політику, збереження та перспективні дослідження України в Антарктиці». Але і від цього рішення не стало ні холодно ні жарко.

Україна в Антарктиці: реалії і перспективи

На той час уже було утворено Міжвідомчий антарктичний комітет (МАК), який очолює академік НАН України В.С.Стороженко та Центр антарктичних досліджень (ЦАД) при НАН України, директором якого було призначено доктора пед. наук, члена-кореспондента НАН України П.Г.Скопця.

Наприкінці 1993 року нам було запропоновано взяти в постійне користування антарктичну станцію «Фардел» на Антарктичному півострові. А антарктичні станції колишнього Союзу? Де вони? Було наше звернення до відповідних державних інстанцій Росії щодо однієї з антарктичних станцій колишнього СРСР. Отримали чому відповідь: Міністерство закордонних справ «...складових інфраструктура забезпечення діяльності Російської антарктичної експедиції (РАЗ) не дозволяє включити її до складу РАЗ на одній із п'яти нинішніх функціональних станцій».

У той же час російська сторона виконала майже всі обов'язки (1) питання про передачу України однієї з закордонних антарктичних станцій «Фардел» або «Ленінградська». Як фактично, про передачу в Антарктиці, мову створювали Росія без ліній від білої станції, які з певних мір впливають на інфраструктуру забезпечення антарктичних експедицій. Це «Молодіжний» і «Міжнародний». Україна ж претендувала на станції «Фардел» або «Белінггаузен», і перетинала нам була-бач з них суттєвого впливу на процес роботи РАЗ не зробила. А запропоновано Україні станції створити з використанням Російською закордонних в дуже невигідних точках зору використання місцевості.

Колі говорити про це більш загально, не йдеться про суттєвий матеріальний вплив. Тут маються на увазі втрати його характеру — позначення за Україною її належного впливу в дослідження Антарктиди в складі колишнього Радянського Союзу. В зв'язку з цим мислять докласти максимум зусиль, починаючи від збору масової інформації і закінчуючи державними чинниками, щоб довести офіційного впливу нас на світовий рівень державою, що провела регулярні дослідження в Антарктиці з 1956 по 1991 рр. В такому разі зрівняємося з державами — засновниками «Договору про Антарктиду». В нинішній Україні для рівноправного діалогу з ними завжди бракуватиме 40 років досліджень в Антарктиці.

Великобританія запропонувала нам свою станцію «Фардел» — безоплатно. До речі, ця станція є однією із найстаріших і перекресою обладнання британських станцій.

Ні. Не алтруїзм, а діловий розрахунок цивілізованої держави був основним мотивом підлягати.

У Великобританії там три станції: «Сітні», «Фардел» і «Розер» («Ротер»). Це приносить до долубку наукових даних, оскільки станції розташовані відносно близько одна від одної. Припинили експлуатувати «Фардел», нагайде зможемо використати частину кошту на спорудження нової станції в іншому секторі Антарктиди. В зв'язку з жорсткими екологічними вимогами закриття антарктичної станції повинно проводитись під «Ом»-ом, до останньої сінки, має бути викинуто з Антарктиди. Тому нарізати демонтажу станції становить майже стільки, скільки її спорудження. Отже, логічно знайти країну, яка б на взаємовигідних умовах продовжила експлуатацію станції. За умовими передіями ми маємо до 2006 року продовжити виконання деяких наукових програм, які проводили англійці.

На «Фарделі» уже побувала група наших фахівців, яка переконувала, що станція в прекрасному стані і обладнання сучасного апаратури. Завдяки балансовою вартість станції буде 9 мільйонів доларів. За своїми технічними можливостями вона перевершує російські станції. Чому Великобританія для передачі своєї станції вибрала саме Україну? Значною мірою вплив пострадянського співробітництва. Україна в Великобританії С.Коліні, міськрано. Але основну роль зіграло те, що Україна в складі колишнього СРСР вносила великий вклад у дослідження Антарктиди. Від України нам було вношено багато наукових даних.

Передача України британської антарктичної станції «Фардел» мала наважати добувати фактом. На підставі цього року запланована відправка до берегів Антарктиди першої української антарктичної експедиції. Завдяки передачі експедиції становитиме 700—800 тисяч доларів США і триватиме вона 165—180 днів.

В експедиції велику участь бачу 35 чоловік. Будуть проведені дослідження на морському полігоні в районі моря Скоша і здійснена доставка сезонного загою та знайомство з станцією «Фардел».

Після некомпетентних псевдистів наважеться, оптимісти з'являються в дорогу.

До них належить і...

Мирон КОЛОДКО, викладач Географічних наук, директор Західного відділення Центру міжнародних антарктичних досліджень, член міжнародного антарктичного комітету НАН України.

Реклама

Інформація про додаткову випуск акцій

Відкритого акціонерного товариства «Побузький феронікелевий завод»

1. Характеристика емітента

1.1. Формою найменування — відкриті акціонерне товариство «Побузький феронікелевий завод».

1.2. Місце знаходження — 317652, Україна, Кіровоградська область, Голованівський район, с/п. Побузьке.

1.3. Відкриті акціонерне товариство «Побузький феронікелевий завод» створено відповідно до наказу Міністерства промисловості України від 15 лютого 1994 року № 233 шляхом перетворення державного підприємства Побузького державного нікелевого заводу у відкриті акціонерне товариство відповідно до Закону Президента України «Про організацію державних підприємств» від 15 лютого 1993 року № 210.

1.4. Зареєстровано Голованівському районному державному адміністративному Кіровоградської області (дата реєстрації — 19 лютого 1994 року).

1.5. Вартість майна підприємства майнового комплексу, на суму якого сформовано статутний фонд у процесі корпоративної підприємства відповідно до Закону Президента України від 15 лютого 1993 року № 210/93 «Про корпоративну підприємства», склавши 76 863 675 000 (сімдесят шість мільярдів нікелевих історій, три мільярди нікелевих історій, шість тисяч тисяч) карбованців, на який випущено 3 074 547 простих іменних акцій номінальною вартістю 25 000 карбованців кожної і які розподілені відповідно до Плану розміщення акцій, затвердженого наказом Голови державного майна України від 13 лютого 1995 року № 29-119. На підставі пункту 1 Закону Президента України від 21 грудня 1994 року № 821/94 «Про деякі заходи з підтримки підприємств, установ, організацій в умовах лібералізації п/п», наказом Голови Фонду державного майна України від 8 лютого 1995 року № 686 статутний фонд відкритого акціонерного товариства «Побузький феронікелевий завод» збільшено шляхом додаткового випуску акцій на суму 30000 000 000 (триста мільярдів) карбованців, з урахуванням чого загальний розмір статутного фонду становить 376 863 675 000 (триста сімдесят шість мільярдів сімдесят історій, три мільярди шістьсот історій, шість тисяч) карбованців.

1.6. Предметом діяльності є гірничодобувна промисловість, виробництво феронікелю, булвільних матеріалів, шпеків, виробництво та реалізація сільськогосподарської продукції та товарів народного споживання; будівництво житла.

1.7. Середньостатистична чисельність працівників — 2299 чол.

1.8. Керівник підприємства — Віталій Володимир Леонікович, освіта вища, загальний стаж роботи — 40 років, на посаді директора — 2 роки.

1.9. Показники балансу акціонерного товариства «Побузький феронікелевий завод» (млн.крб.):

	01.01.95	01.06.95
Актив		
1 Основні засоби та інші позавоєбові активи	40 264	1 243 732
2 Матеріали, запаси та незавершене виробництво	258 579	495 694
3 Грошові кошти, розрахунки та інші активи	104 633	131 130
4 Збитки минулого року	—	—
5 Збитки звітного року	—	—
Баланс	403 476	1 870 556
Пасив		
1 Статутний фонд	76 863	76 863
2 Інші фонди та прибутки	137 249	1 361 188
3 Довгострокові позички	—	—
4 Розрахунки та інші пасиви	189 364	432 505
Баланс	403 476	1 870 556

1.9.1. Загальна сума додаткової емісії становить: 300 000 000 000 крб.

1.9.2. Товариство займається виробництвом феронікелю, булвільних матеріалів, шпеків, шляху; виробництво та реалізація сільськогосподарської продукції та товарів народного споживання; будівництво житла.

2. Дані про емісію акцій

2.1. Відкриті акціонерне товариство «Побузький феронікелевий завод» створено відповідно до наказу Міністерства промисловості України від 15 лютого 1994 року № 233 шляхом перетворення державного підприємства Побузького державного нікелевого заводу у відкриті акціонерне товариство відповідно до Закону Президента України «Про організацію державних підприємств» від 15 лютого 1993 року № 210.

2.2. Мета додаткового випуску акцій — збільшення статутного фонду товариства для залучення недержавних інвестицій.

2.3. Вид і категорія цінних паперів: — прості іменні.

2.4. Кількість акцій — 12000 000 простих іменних, номінальною вартістю 25 000 крб. кожної.

2.5. Акції випускаються однією серією 02-ПФ3 № 1-12000000.

2.6. Виконання акцій до датової емісії проводиться на умовах відкритого продажу.

2.7. Переплата на акції, випущені під час додаткової емісії, проводиться протягом місяця з 15.07.95 р. в 15.08.95 р.

Особа, які бажають придбати акції, мають внести на розрахунок рахунок товариства № 263101 в Голованівському АК АБ «Україна», МФО 32345 30 % вартості акцій, які вони передплачують, решту вартості акцій оплатити відповідно до статей 30, 33 Закону України «Про господарські товариства». У разі, якщо переплата на акції перевищує розмір додаткової емісії, рішення про припинення чи відміну зайвої переplatи на акції приймається у відповідності з чинним законодавством.

Строк повернення коштів у разі відміни зайвої переplatи на акції проводиться протягом трьох днів після прийняття рішення про відміну зайвої переplatи.

2.8. Кожна акція надає її власнику право на членство в товаристві, на участь в управлінні, на одержання частини прибутку у вигляді дивідендів, на участь у розподілі майна у випадку ліквідації товариства.

Власники простих іменних акцій за власним бажанням можуть передати або продати частину або весь пакет належних їм акцій іншим акціонерам або третім особам чи самому товариству для її перерозподілу між іншими акціонерами чи для аннулювання з обов'язковим аннулюванням внаслідок акції акціонерного товариства.

2.9. Дивіденди виплачують за підсумками фінансово-господарської діяльності Товариства за рік. Виплата проводиться за адресою: 317652, Україна, Кіровоградська область, Голованівський район, с/п. Побузьке.

3. Чинні рішення

Успішна діяльність товариства залежить від політичної стабільності, напрямки розвитку економіки України. Звичайно, економічна криза та стан інвестиційної активності, гіперінфляція, на відсутність розподілу фінансової інфраструктури обумовлюють різні акції не тільки в акції, але й в інші фінансові інструменти.

Голова правління В.Л.ВІННИЙ.

